

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ KONWENCJI MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM REPUBLIKI AZERBEJDŹAŃSKIEJ
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Azerbejdżańskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 26 sierpnia 1997 r. (dalej: „Konwencja”), zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę dnia 7 czerwca 2017 r. oraz przez Azerbejdżan dnia 20 listopada 2023 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Azerbejdżan, dnia 24 września 2024 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Konwencji mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Konwencję. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Konwencji i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równolegle z Konwencją, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Konwencji zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Konwencji. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Konwencji (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja”

i „Konwencja”, „Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Azerbejdżanu: 1 stycznia 2025 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Konwencji poczynając od innych dat niż daty stosowania postanowień Konwencji. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Konwencji przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2025 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2025 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Konwencji przez Azerbejdżan:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Azerbejdżanie, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2025 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Azerbejdżan, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu r.

Jednakże, zgodnie z art. 35 ust. 4 Konwencji MLI, zdanie drugie art. 16 ust. 1 oraz zdanie drugie art. 16 ust. 2 Konwencji MLI będą stosowane w odniesieniu do Konwencji do sprawy przedstawionej właściwemu organowi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2025 r. (z wyłączeniem spraw, w których od tego dnia nie zostały spełnione warunki dla ich przedstawienia zgodnie z Konwencją, w brzmieniu sprzed modyfikacji dokonanej przez Konwencję MLI, bez względu na okres podatkowy, którego dana sprawa dotyczy).

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;
- w języku francuskim: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Tekst Konwencji MLI w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Polską a Azerbejdżanem zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2024 r. poz. [●].

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

KONWENCJA
MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM REPUBLIKI AZERBEJDŹAŃSKIEJ
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Azerbejdżańskiej, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zostaje włączony do preambuły niniejszej Konwencji:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych [*niniejszą Konwencją*], bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [*Konwencji*] pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1 ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2 PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwo, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:

- a) w Rzeczypospolitej Polskiej:
 - (i) podatek dochodowy od osób prawnych,
 - (ii) podatek dochodowy od osób fizycznych,
(zwane dalej „podatkami Polski”);
- b) w Republice Azerbejdżańskiej:
 - (i) podatek od zysków przedsiębiorstw i organizacji,
 - (ii) podatek dochodowy od osób fizycznych,
 - (iii) podatek od majątku,
(zwane dalej „podatkami Azerbejdżanu”).

4. Niniejsza Konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą pobierane obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

ARTYKUŁ 3 OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji:

- a) określenie „terytorium” oznacza odpowiednio terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i terytorium Republiki Azerbejdżańskiej określone zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym i prawem międzynarodowym;

- b) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób. W odniesieniu do Republiki Azerbejdżańskiej spółkę osobową lub wspólne przedsiębiorstwo posiadające status prawny zgodny z ustawodawstwem Republiki Azerbejdżańskiej i traktowane jako samodzielna jednostka podatkowa uważa się za osobę w rozumieniu niniejszej Konwencji;
- c) określenie „obywatel” oznacza:
 - (i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz
 - (ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową i stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
- d) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają zależnie od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Republikę Azerbejdżańską;
- e) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo, prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- f) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, statkiem powietrznym lub środkiem transportu samochodowego eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski, powietrzny lub środek transportu samochodowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „właściwe organy” oznacza:
 - (i) w Rzeczypospolitej Polskiej - ministra finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - (ii) w Republice Azerbejdżańskiej - ministra finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarejestrowania, utworzenia, siedzibę zarządu, albo inne kryterium o podobnym charakterze. Określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie tylko w zakresie dochodu osiąganego ze źródeł znajdujących się w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 tego artykułu, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w Państwie, w którym jest ona zarejestrowana (utworzona).

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;

- b) filię;
- c) biuro;
- d) fabrykę;
- e) warsztat oraz
- f) platformę, instalację, statek lub każdy inny obiekt wykorzystywany do poszukiwania zasobów naturalnych;
- g) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Określenie „zakład” obejmuje również:

- a) plac budowy lub obiekt budowlany, montażowy lub instalacyjny, jeżeli taki plac, obiekt lub łączne prace budowlane trwają dłużej niż dwanaście miesięcy;
- b) świadczenie usług, w tym usług konsultingowych przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa przy pomocy własnego lub wynajętego w tym celu personelu w drugim Umawiającym się Państwie stanowi zakład tylko wtedy, gdy taka działalność jest wykonywana przez okres lub okresy obejmujące łącznie powyżej 90 dni.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, uważa się, iż „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiejkolwiek innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa w punktach od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu i na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym pierwszym Państwie, jeżeli ta osoba posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania kontraktów w tym Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, chyba że działalność takiej osoby ogranicza się do działalności wymienionej w ustępie 4, która gdyby była wykonywana za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałaby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiających się Państw tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jednakże jeżeli działalność takiego przedstawiciela jest wykonywana całkowicie lub prawie całkowicie dla tego przedsiębiorstwa, to w rozumieniu tego artykułu nie może on być uznawany za niezależnego przedstawiciela.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z NIERUCHOMOŚCI

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z eksploatacji gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również z każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 tego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 tego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu zezwala się na odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej, w ramach norm ustalonych w ustawodawstwie wewnętrznym tego państwa.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MORSKI, LOTNICZY I SAMOCHODOWY

1. Zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich i powietrznych lub środków transportu samochodowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

2. W rozumieniu tego artykułu zyski osiągane z eksploatacji statków morskich i powietrznych w transporcie międzynarodowym obejmują w szczególności:

- a) dochód z oddania w dzierżawę statków morskich i powietrznych bez załogi i
- b) zyski z tytułu korzystania lub oddania w dzierżawę kontenerów (w tym ciągników i odpowiednich urządzeń do transportu kontenerów) wykorzystywanych w transporcie dóbr lub towarów, w przypadku gdy takie wykorzystanie lub oddanie w dzierżawę nie stanowi podstawowej działalności w zakresie eksploatacji statków morskich i powietrznych w przewozach międzynarodowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu stosuje się także do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9 PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo
- b) te same osoby, bezpośrednio lub pośrednio, uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym, i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków, jeżeli to drugie Państwo uzna korektę za uzasadnioną. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

ARTYKUŁ 10 DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże, takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest osobą do nich uprawnioną, to podatek ten nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.
3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.
4. Postanowień ustępów 1 i 2 tego artykułu nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 11 ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże odsetki, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest osobą do nich uprawnioną, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.
3. Użyte w tym artykule określenie "odsetki", oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a osobą uprawnioną bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Konwencji.

[ZASTĄPIONY przez art. 7 ust. 1 Konwencji MLI]¹

~~[7. — Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby mającej związek z powstaniem lub przeniesieniem wierzytelności, z tytułu której wypłacane są odsetki, było uzyskanie przywilejów płynących z tego artykułu w drodze stworzenia lub przeniesienia takiej wierzytelności.]~~

8. Niezależnie od postanowień ustępu 2 tego artykułu, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane Rządowi, Bankowi Centralnemu, drugiego Umawiającego się Państwa, władzom lokalnym lub innym organom tego Rządu lub władz lokalnych podlegają zwolnieniu od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie.

¹ Brzmienie art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zostało przedstawione w tym dokumencie bezpośrednio po art. 28. Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 7 Konwencji. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Konwencji (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Konwencji).

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest osobą do nich uprawnioną, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.
3. Określenie "należności licencyjne", użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności otrzymywane za użytkowanie lub prawo do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin i taśmami dla radia i telewizji, patentu, znaku towarowego, lub fabrycznego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego albo za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.
4. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne rzeczywiście związane są z działalnością zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest ten zakład lub stała placówka.
6. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

[ZASTĄPIONY przez art. 7 ust. 1 Konwencji MLI]²

~~[7. — Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby mającej związek z powstaniem lub przeniesieniem praw, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, było uzyskanie przywilejów płynących z tego artykułu w drodze stworzenia lub przeniesienia takich praw.]~~

ARTYKUŁ 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA TYTUŁU WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o których mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przyrostu wartości majątku osiągane przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności:

- a) akcji, których wartość lub znaczna ich część jest związana bezpośrednio lub pośrednio z majątkiem nieruchomym znajdującym się w drugim Umawiającym się Państwie, lub
- b) udziałów w spółce osobowej lub w funduszu powierniczym, których aktywa składają się zasadniczo z majątku nieruchomego znajdującego się w drugim Umawiającym się Państwie, lub akcji, o których mowa w pkt a),

mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności statków morskich, statków powietrznych lub środków transportu samochodowego eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub środków transportu samochodowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

² Brzmienie art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zostało przedstawione w tym dokumencie bezpośrednio po art. 28. Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 7 Konwencji. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Konwencji (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Konwencji).

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14 WOLNE ZAWODY

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem podanych niżej okoliczności, gdy taki dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) jeżeli osoba w celu wykonywania wolnego zawodu posiada w drugim Umawiającym się Państwie stałą placówkę - w danym przypadku tylko od dochodu, jaki można przypisać stałej placówce;
- b) jeżeli przebywa ona w Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy przekraczające 183 dni w dwunastomiesięcznym okresie - w danym przypadku tylko od dochodu uzyskanego z tytułu wykonywania przez nią wolnego zawodu w tym drugim Państwie.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentystów i księgowych.

ARTYKUŁ 15 PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni podczas każdego dwunastomiesięcznego okresu, zaczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym, i

- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia, uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, do którego należy statek morski lub powietrzny.

ARTYKUŁ 16 WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17 ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład, artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, nie mają zastosowania do dochodu uzyskiwanego z działalności wykonywanej w Umawiającym się Państwie przez artystów lub sportowców, jeżeli ich pobyt jest finansowany z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, ich jednostek terytorialnych lub władz lokalnych. W danym przypadku dochód podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym dany artysta lub sportowiec ma miejsce zamieszkania.

ARTYKUŁ 18 EMERYTURY

Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 19 FUNKCJE PUBLICZNE

1.
 - a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie;
 - b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:
 - (i) jest obywatelem tego Państwa lub
 - (ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2.
 - a) Jakakolwiek emerytura, wypłacana przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną, osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.
3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze świadczeniem usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

ARTYKUŁ 20 STUDENCI

Płatności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, stypendystę lub praktykanta, który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa, miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu

kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.

ARTYKUŁ 21 INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, dochód w postaci wygranych z gier losowych, loterii i im podobnych, może być opodatkowany także w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest on osiągany i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.

3. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się do dochodów niebędących dochodami z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawa lub dobra, z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 22 MAJĄTEK

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, statki powietrzne lub środki transportu samochodowego, eksploatowane w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich i powietrznych, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, do którego należą takie statki i środki.

4. Wszelkie inne części majątku osoby, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 23

DOCHODY Z UDZIAŁU W POSZUKIWANIU I EKSPLOATACJI WĘGLOWODORÓW

Dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie, przebywającą w drugim Umawiającym się Państwie w związku ze świadczeniem usług o charakterze niezależnym lub w ramach pracy najemnej w związku z pracami związanymi z poszukiwaniami na morzu, wydobywaniem i eksploatacją węglowodorów, prowadzonymi w tym drugim Państwie, podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli osoba fizyczna:

- a) przebywa w tym drugim Umawiającym się Państwie przez łączny okres przekraczający 30 dni;
- b) przebywa w tym drugim Umawiającym się Państwie przez okresy przekraczające łącznie 90 dni w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie zaczynającym się lub kończącym w danym roku finansowym (nawet jeżeli taka osoba nie posiada stałej placówki dla świadczenia usług o niezależnym charakterze).

ARTYKUŁ 24

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Azerbejdżanie, to Polska z uwzględnieniem postanowień ustępu 2 zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania, lecz przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, może uwzględnić zwolniony z opodatkowania dochód lub majątek.

2. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Azerbejdżanie, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Azerbejdżanie. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku, jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia i która przypada na dochód osiągnięty w Azerbejdżanie.

3. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Azerbejdżanie osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, to kwota zapłaconego w Polsce podatku od takiego dochodu lub majątku, będzie odliczona od podatku przypadającego do zapłacenia przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Azerbejdżanie. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku od dochodu lub od

majątku, jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia w Azerbejdżanie zgodnie z jego ustawodawstwem i zasadami opodatkowania.

ARTYKUŁ 25

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również - bez względu na postanowienia artykułu 1 - do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nieposiadające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie mogą być poddani w żadnym Umawiającym się Państwie opodatkowaniu i związanym z nim obowiązkom innym lub bardziej uciążliwym niż opodatkowanie lub związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani obywatele tego Państwa, w tych samych okolicznościach.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w tym drugim Państwie, nie może być w tym drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa, prowadzących taką samą działalność.

4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 6 lub artykułu 12 ustęp 6 niniejszej Konwencji, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Postanowienia tego artykułu nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom niemającym miejsca zamieszkania na jego terytorium jakichkolwiek zwolnień osobistych, ulg i obniżek dla celów podatkowych, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

7. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie do podatków objętych niniejszą Konwencją.

ARTYKUŁ 26 PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem.

Następujące zdanie drugie art. 16 ust. 1 Konwencji MLI zastosowanie do niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 16 KONWENCJI MLI – PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami [Konwencji].

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnemu z niniejszą Konwencją.

Następujące zdanie drugie art. 16 ust. 2 Konwencji MLI ma zastosowanie do niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 16 KONWENCJI MLI – PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez prawo wewnętrzne [Umawiających się Państw].

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach tego artykułu.

ARTYKUŁ 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej Konwencji w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z Konwencją, a szczególnie informacje zapobiegające oszustwom i uchylaniu się od opodatkowania.

Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będzie udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem lub poborem podatków, których dotyczy Konwencja lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe władze Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

ARTYKUŁ 28

PRZEDSTAWICIELE DYPLOMATYCZNI I URZĘDNICY KONSULARNI

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 11 ust. 7 i art. 12 ust. 7 niniejszej Konwencji³:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW
(test głównego celu - tzw. klauzula PPT)

Bez względu na postanowienia [Konwencji], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu lub majątku, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiejkolwiek struktury lub zawarcia jakiejkolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Konwencji].

ARTYKUŁ 29
WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie o spełnieniu wymogów konstytucyjnych dla wejścia w życie niniejszej Konwencji.
2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, i jej postanowienia będą miały zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie;
 - b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 30
WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję, przekazując w drodze dyplomatycznej notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się

³ Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 11 ust. 7 oraz art. 12 ust. 7 Konwencji i dodatkowo ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Konwencji (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Konwencji).

po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji. W takim wypadku Konwencja przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w dniu 26 sierpnia 1997 roku w Warszawie w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, azerbejdżańskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej Konwencji, będzie wykorzystany tekst rosyjski.